

har været det raadende og ledende dertil. Man er ikke i England, saaledes som Tyskland gør det, gaaet til at lægge Told paa, men valgt den anden Fremgangsmaade, der vel ikke er Beskyttelse, men alligevel en anden Form for at værne om det engelske Landbrug. Hvorledes det nu skal forklares, at vi her i Landet kunne rose os af og være glade ved vedvarende at leve under Frihandelsystemet uden nogen som helst Beskyttelse, forstaar jeg ikke. Vi maa jo være meget, meget klogere og have helt andre Forhold end alle andre Mennesker paa Guds grønne Jord. Der er ikke en Stat, der for Øjeblikket arbejder i frihandelsvenlig Retning. Tværtimod, alle, selv de, der have hyldet de stærke Frihandelsprincipper, gaa i en anden Retning. Det ærede Medlem, som raabte saa meget paa England, skal lægge Mærke til, at det vil vist ikke slaa fejl, at England i en meget nær Fremtid maaske lægger endnu langt værre Baand paa Indførselen af vore Produkter, end Tilfældet er nu. Det er en bekendt Sag, at England forhandler med sine Kolonier om Dannelse af en Toldunion til fælles Værn for deres Produkter. Da nu de engelske Kolonier, baade Kanada og Australien, vist ere i Stand til at forsyne England med dets Fornødenheder, er det ikke usandsynligt, at der vil blive truffet yderligere Foranstaltninger for at hindre vor Indførsel i England. Da der er Mulighed for, at det Spørgsmaal vil blive løst i England i en nærmere Fremtid, kunde jeg have ønsket, at det nærværende Toldlovsforslag ikke skulde komme til 2den Behandling i Aar, da det vil kunne komme til at gribe forstyrrende ind. Have vi først faaet Toldlovsforslaget gjort færdigt i Aar, er det vanskeligt at komme til at røre ved det ad Aare. Men desuagtet vil jeg ikke paa nogen Maade være med til at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen. Tværtimod vil jeg give det min bedste og allervarmeste anbefaling. Jeg stiller mig ganske vist paa et noget beskyttelsesvenligt Standpunkt over for Industrien, thi jeg mener, at en fornuftig og rimelig Beskyttelse er til Gavn. Der er en Masse af vore Medborgere, som leve af Industri og Haandværk, og der er ikke Spor af Fornuft i for Landbruget at ødelægge eller forringe vort indenlandske Marked, det er det, vi have at støtte os til, naar det udenlandske Marked lukkes for os. Derfor tror jeg, at den bedste og fornuftigste Toldpolitik er den, som gaar ud paa at styrke vort Hjemmemarked, og jeg skønner ikke rettere, end

at den Vej, der fører til dette Maal, er en lille Smule mere Beskyttelse. Jeg kunde derfor have ønsket, at nærværende Lovforslag havde haft lidt mere — jeg vil ikke sige Beskyttelse, men Værn for Landbruget under en eller anden Form. Jeg kan ikke indrømme, at det arbejder under gunstige Forhold, men mener netop, at det trænger til noget Værn, og jeg kan ikke se rettere, end at ligesom Industrien, kan ogsaa Landbruget beskyttes. Jeg beklager selvfølgelig, at den Tanke nu er udelukket, efter at vi have hørt den højtærede Konseilspræsidents Udtalelse. Jeg tror dog ikke, det er ubetimeligt at drage dette Spørgsmaal frem her, efter at saa mange af Landbrugets Repræsentanter have hyldet Frihandelens Principper. Thi jeg tror, at Stemningen er ved at vende sig her i Landet, og det var derfor betimeligt, at der kommer et Ord frem i den af mig antydede Retning.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og slutte med, at, om jeg end af forskellige Grunde kunde ønske Forslaget udsat, vil jeg dog bøje mig for det almindelige Ønske og give Lovforslaget min bedste og varmeste anbefaling til dets Behandling i det forventede Udvalg.

Formanden: Da Tiden er langt fremrykket, og der endnu er flere Talere indtegnet, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

Mødet hævet Kl. 4. 35'.